

Ugovarjala sem, češ, saj je bil tudi princ Evgen šibke in male postave, a vendar tako zelo, zelo močan in hraber; a kaj, ko mi vse ugovarjanje ni nič pomagalo.

Danes pa se mi je izpolnila vroča želja. Nešteta vrsta belo oblečenih deklic z razcvetelimi lilijami v rokah je spremljala božjega Zveličarja ob njegovem pohodu po našem trgu, njim na čelu pa jaz, z lepo, belo šolsko zastavo. Ah, kako mi je radosti in ponosa trepetalo srce! — Dospeli smo do drugega oltarja, na katerem je stal sredi krasnega cvetja lep kip Srca Jezusovega. Tudi v oknih tik oltarja je bil nenavaden cvetlični kras. Pogled pa mi je zastal na nežnih, snežnobelih cvetkah, ki so bile samo tja položene, da polagoma uvenejo in umro najlepše smrti, smrti za Njega, ki je stvarstvu dal življenje. Kar nisem mogla odtegniti pogleda od teh nežnih, malim kelihom podobnih cvetk, in zdelo se mi je, da se njih bela krilca gibljejo od vzdihov ljubezni in vdanosti.

Nežne cvetke, kako sem vas zavidala za takšno, smrt! Ah, kdor bi enako vam smel v snežnobeli obleki pri Odrešenikovich nogah izdihniti! Kako sladka, kako lepa bi bila taka smrt.

Anica.



Naša volja je močna.

Sv. Bernard se nekoč snide z možem, ki je bil tako zelo vdan kletvi, da je sam rekel, da je ne more več opustiti, da mu je to nemogoče. To je užalostilo svetnika in prosi moža: »Priatelj, premagajte se in zdržite se kletvine le tri dni; storite to v čast presveti Trojici.«

Mož je sicer mislil, da ne bode nič prida iz teĝa, če tudi obljubi; vendar se vda. Čez tri dni prideta zopet skupaj s svetnikom, ki ĝa takoj vpraša: »No, kako je šlo?« — Dobro, prav dobro, hvala Bogu«, odgovori mož, »še sam nisem mislil.«

Nato reče svetnik: »Torej vas prosim, držite se zopet tri dni; zdaj pa v čast naše ljube Gospe.« Mož obljubi zdaj še rajši in hitreje, ter se drži tudi junaški.

Ko pride zopet čez tri dni k svetniku, mu že more sporočiti, da se je k večjemu še enkrat povrnil v greh.

Svetnik ga vnovič opominja in prosi: »Zdaj pa le še tri dni, dragi brat, in sicer topot v čast vsem svetnikom skupaj.«

Tudi to obljubi mož, pride čez tri dni k svetniku in sporoči, da se mu je posrečilo, z božjo pomočjo, popolnoma se zdržati kletve; pa še odločno pristavi: »Ker sem videl, da mi je mogoče se popoljšati, hočem z Bogom skleniti ne le tridnevni, marveč večni mir.« In bil je mož beseda.

Odgonetka zastavice št. 7.

Brezova metla.*

Prav so rešili:

Triler Marija, učenka III. r.; Bernard Marija, Dolenc Pavlina, Šilar Marija, Kuralt Marija, Leben Frančiška, Rahonc Kristina, Hiršenfelder Antonija, Hafnar Gabriela, Križaj Marija, Zavrl Marjeta, Česen Ludovik, Ambrož Anton, Benedik Anton, Lebar Rok, učenci IV. razreda v Šmartinu pri Kranju; Kozole Lojzika, učenka V. razr. v pri čast. šolskih sestrah v Mariboru; Maškon Josipa, učenka III. razr. v Šmarjzti pri Klevevžu; Horvat Anica, učenka v Ljutomeru; Splichal Stivka in Obed Pepca, učenki mešč. šole v Šmihelu pri Novem mestu; Obed Zofi, učenka ljudske šole, Kovač Rudi, Mirko, Franci v Novem mestu; Rezika Jakobova, učenka IV. razr. v Ribnici na Pohorju; Benedik Marija, učenka VI. razr., Bogomila, učenka IV. razr. in Janko, učenec III. razr. na Bledu; Šeško Ivan, Brdo pri Planini, Štajersko.

Odgovor na šaljivo vprašanje št. 7.

Godba (ker se je igraje učimo).

* Tiskarski skratelj je iz predzadnje vrstice iztrgal besedico »oblastno«. Glasiti se mora: »da jo svojevoljno suče in z njo oblastno pometa«.